

[Henning Andersen.]

Begrundelse.

Minister for kulturelle anliggender Niels Matthiasens udtalelser til Kristeligt Dagblad og i radioen om den katolske kirke har givet anledning til berettigede protester fra ud- og indland. Ministeren benytter udtrykkene „fordømmende, undertrykkende og reaktionær“ som en almindelig beskrivelse af den katolske kirke.

Jeg tror, de fleste med mig vil anse ministerens udtalelser for fuldstændig urimelige. Jeg ser også, at kirkeministeren — i hvert fald — har taget afstand fra, at den katolske kirke i almindelighed skulle være reaktionær, mens ministeren for kulturelle anliggender fastholder denne påstand. Jeg havde ventet, at statsministeren ville tage afstand fra ministeren for kulturelle anliggender, men af Berlingske Tidende i dag fremgår det, at statsministeren blot henviser til, at denne sag er ministeren for kulturelle anliggendes ressource.

Da ministeren for kulturelle anliggendes udtalelser er egnede til at skade Danmarks anseelse i udlandet, mener jeg, at statsministeren hurtigst muligt må tilkendegive, at han og regeringen tager absolut afstand fra ministeren for kulturelle anliggendes udtalelser.

Også ministeren for kulturelle anliggendes afvisning af, at den katolske kirke protesterer på nuværende tidspunkt, er uberettiget. Når filmens skaber både i ind- og udland har udtalt sig meget detaljeret om, hvad der skal foregå i filmen om Jesu erotiske liv, må det være det rette tidspunkt at få statsstøttens blå stempel fjernet.

Statsminister *Anker Jørgensens* svar (4. september 1973):

Samme dag, som hr. Henning Andersen stillede sit spørgsmål, udsendte ministeren for kulturelle anliggender en erklæring, som beklagede de misforståelser hans tidligere fremsatte udtalelser kunne give anledning til.

Kulturministerens erklæring havde følgende ordlyd:

„I anledning af den diskussion, der har rejst sig i dagspressen på baggrund af min udtalelse til Kristeligt Dagblad for den 30. august, skal jeg gøre opmærksom på, at mine bemærkninger er et koncentrat af en læn-

gere samtale og derfor kan give anledning til misforståelse, hvilket jeg kun kan beklage. Naturligvis har det ikke været min hensigt at underkende nogens trosfrihed eller ikke at opretholde respekten for denne. Jeg har min personlige opfattelse af, hvilken rolle den katolske kirke mange steder har haft i forhold til den politiske udvikling, men jeg ved naturligvis udmærket, at der har været og stadig er kredse inden for den katolske verden, som arbejder for at anlægge en progressiv holdning. Mine udtalelser om dette spørgsmål har derfor nok fået en for kategoriisk form.

Om selve Thorsens filmprojekt synes jeg, der er grund til at understrege, at den garanti, man har ydet, ikke er besluttet i regeringen eller i kulturministeriet, men alene af Filminstituttets bestyrelse, således som det er foreskrevet i den filmlov, der i maj 1972 blev vedtaget enstemmigt i folketinget.“

Denne erklæring kan jeg tilslutte mig, og jeg finder herefter ingen anledning til at kommentere de pågældende udtalelser til Kristeligt Dagblad.

Af *Frandsen* til handelsministeren (31. august 1973):

„Hvad vil ministeren gøre for at sikre, at de virksomheder, der modtager egnsudviklingsstøtte, fuldt ud overholder de normer og regler, der gælder her i landet? Der tænkes i denne forbindelse på arbejds- og lønforholdene samt på, om virksomhederne indgår overenskomst med en fagforening.“

(Spn. nr. 341).

Begrundelse.

I § 1 i lov om egnsudvikling står der, at der kan ydes bistand til fremme af industriel og anden erhvervsmæssig udvikling i egne af landet, hvor dette må antages at være af væsentlig betydning for befolkningens adgang til at opnå andel i samfundets almindelige økonomiske, sociale og kulturelle fremgang.

Det må på baggrund af formålsparagrafens bestemmelse forekomme rimeligt, at samfundet samtidig med at yde bidrag til dette formål sikrer, at de virksomheder, der modtager støtte, ikke modarbejder formålet.

Den frie bevægelighed af arbejdskraft